

ΑΠΟ ΤΑ "ΡΟΥΜΠΑΓΙΑΤ,, ΤΟΥ ΟΜΑΡ ΚΑΓΙΑΜ"

30.

Στοῦ κόσμου τὰ μυστήρια, ὅποιος μπορεῖ καὶ μπαίνει
 Ὅμοιες καὶ λῦπες καὶ χαρὲς τίς βλέπει ὅθε διαβαίνει·
 Μ' ἀφοῦ μαζί με Καλὸ καὶ τὸ Κακὸ πεθαίνει,
 Θὲς γιατρικὸ νᾶν ἢ ζωὴ, θὲς πόνος, τί σημαίνει ;

31.

Ἄλλοι ! σ' ἐκείνη τὴν καρδιά, ὅπου γι' ἀγάπη δὲ χτυπᾷ,
 Καὶ ζῆ με δίχως ἔρωτα καὶ τίποτα δὲν ἀγαπᾷ.
 Μέρα με δίχως ἔρωτα δὲν τῆς ἀξίζει διόλου
 Ἥλιος νὰ τὴ φωτίξῃ καὶ φεγγάρι νὰ τὴν συμπονᾷ.

32.

Κι' ὁ ἐρχομὸς μου ἀνόφελος γιὰ τ' οὐρανοῦ τὴ σφαῖρα,
 Κι' ὅταν μισέψω αὐτὴ σὰν πρὶν θὰ λάμπῃ στὸν αἰθέρα.
 Τὰ δυὸ μου αὐτιά δὲν ἄκουσαν νὰ πῆ ποτέ κανέννας
 Ποιὸ τὸ γιὰ τὸ τοῦ μισεμοῦ καὶ τοῦ ἐρχομοῦ ἐδῶ πέρα.

33.

Κάλλιό ἔχω μέσ' τὸ καπελειὸ στὸ νοῦ μου νὰ Σὲ βάνω
 Ἐπὶ στὸ Μιράμπ (?) χωρὶς Ἐσὲ τὴ προσευχὴ νὰ κάνω.
 Σὺ ποὺ εἶσαι ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Στερνὸς κάνε με ὅ τι σ' ἀρέσει,
 Ἡ Κόλαση ἢ Παράδεισο δόσε μου σὰν πεθάνω.

34.

Μοῦπε ἡ καρδιά μου «Λαχταρῶ νὰ μάθω τὸ Κοράνι
 »Καὶ μάθε μού το, σὰν μπορῆς, τὴ δίψα μου νὰ γειάνῃ.»
 Κ' ἐγὼ τῆς διάβασα τὸ Ἄλιφ (?) κ' ἐκείνη μοῦ εἶπε «Σῶνει·
 »Στὸν Ἐνα σὰν πιστεύουμε κ' ἕνα ψηφὶ μᾶς φτάνει.»

35.

Κύττα τὰ κακουργήματα ὅπου ὁ οὐρανὸς μᾶς κάνει,
 Κι' ἄδειος ποὺ ὁ κόσμος φαίνεται σὰν φίλος σου πεθάνῃ.
 Γι' αὐτὸ λοιπὸν κύττα νὰ ζῆς ὅσο μπορεῖς γιὰ σένα,
 Γλέντια τὸ Τάρα. . . . τὰ παλιὰ μυρίζουμε λιβάνι.

36.

Ὁ θάνατος ἐμένανε ποτὲ δὲ με φοβίζει
 Καὶ τὸ μισό μου αὐτὸ Κισμὲτ τὸ βρῖσκω πῶς θ' ἀξίξῃ
 Κάλλιο ἀπὸ τ' ἄλλο τὸ μισό· γιὰ τὴ Ζωὴ ἔναι χρέος,
 Ποὺ πίσω παίρνει τὸ ὁ Θεὸς, ὅποτε Αὐτὸς δρίζει.

Κ. ΤΡΙΑΝΕΜΗΣ

(*) Συνέχεια σελίδας 26.

(1) Τὸ Μιράμπ εἶναι τὸ μέρος τοῦ τζαμιῦ ποὺ δείχνει στὴ Μέκκα καὶ σ' αὐτὸ κυτᾶνε οἱ πιστοὶ κάνοντας τὴν προσευχὴ τους.

2) Ἄλιφ = Τὸ πρῶτο ψηφίο τοῦ ἀλφάβητου· ὑπονοεῖ τὸ μονοθεϊστικὸ δόγμα.

Σημ. Πολλὰ εὐκολονόητα λάθια ἔγιναν ὡς τὰ τώρα. Τὴ διόρθωσή τους ἀφίνομε γιὰ τὸ τέλος.